

A legnagyobb virágoskert - Keukenhof

2019. április 23-27.

Távoli, de annál csodálatosabb célt tűztünk magunk elé, mégpedig a hollandiai Keukenhofban található tulipánkertnek nevezett virágoskertet. Azonban nem volt egyszerű odajutni, mivel majdnem 2 000 km választ el bennünket. A nagy távolság miatt 2 nap alatt tettük meg az utat, minden napra egy-egy látványosságot csempészve az unalmasnak tűnő utazásba.

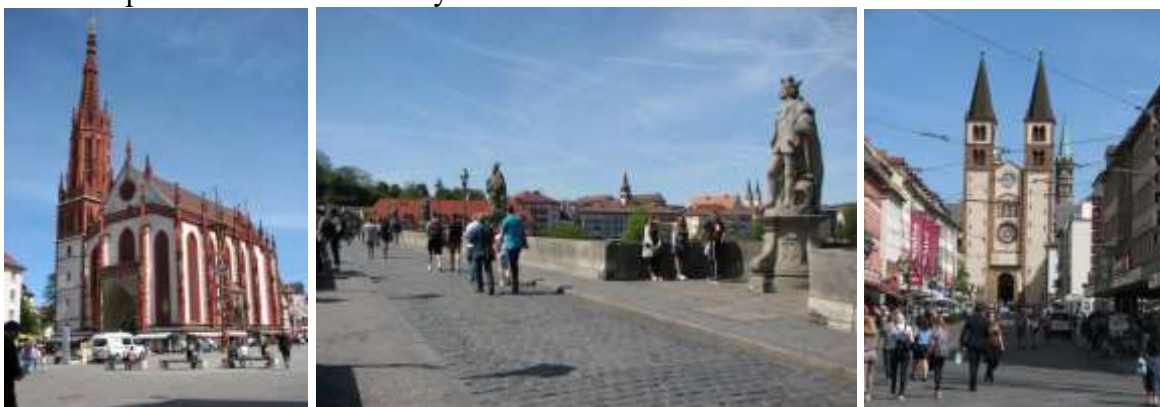
Első napon Ausztria egyik legszebb romantikus várkastélyát, a Burg Kreuzensteint kerestük fel, mely tényleg nagyon romantikus volt. A tárlatvezetéshez kaptunk magyar nyelvű útmutatót, így nem volt szükség német nyelvtudásra, mert a szöveg sorrendben tartalmazta a látnivalók leírását.

Az utazás második napján városnézést terveztünk. Már a tervezéskor kiderült számomra, hogy Würzburgban egy teljes nap sem lenne elég minden érdekesség megtekintésére, így csak pár dolgot emeltünk ki a rengeteg látnivaló közül. Először is felmentünk a Marienberg erődbe, ahonnan csodálatos panoráma mellett tanulmányoztuk a napsütéses Würzburgot, majd átparkoltunk a városközpontnak számító érseki palota parkolójába.

Belvárosi sétánk során először a Marienkirchét néztük meg a piactéren, majd a régi Majna-híd következett, ami a prágai hídra emlékeztetett mindenkit. Ezt követően helyi specialitást ebédeltünk a híd kezdeténél lévő étteremben, majd egy másik úton indultunk vissza a parkolóba. Közben betértünk a Würzburgi dómba és a Neumünsterkirchébe. Utoljára maradt az érseki palotához tartozó látványos francia kert.

Ezt követően indultunk Essenbe, ahonnan csak átugrottunk a tulipánokhoz a 3. napon. De ne szaladjunk ennyire előre. Szokásomhoz híven pár szót kell ejtenem az időjárásról is. Igazi áprilisi időjárásban volt részünk. Az autó szélvédőjét sosem kellett letakarítani, mert ezt megtette helyettem az eső. Így volt ez az esseni szállásunkhoz érkező is. 1 km-rel a cél előtt még szakadó esőben utaztunk, majd amikor megálltunk, az eső is megállt. Meg is kellett jegyeznem a korábban ijedt szemekkel figyelő utitársaknak, hogy ugye nem gondoltátok komolyan, hogy szakadó esőben fogom a csomagokat pakolni a tetőről? Ehhez hasonló eset az 5 nap alatt (mármint az, hogy az eső velünk együtt állt meg) még jó párszor előfordult.

Szóval a harmadik napon következett a "tulipánmérgezés". Erről nem szeretnék sokat írni, a képek sokkal többet elmondanak. Hihetetlen élmény volt. Mindenkinek ajánlom, hogy élje át legalább egyszer! És ha már 8 km-re voltunk az Északi-tengertől, akkor már elugrottunk a közelben lévő strandra is tengernézőbe.

Mivel 2018-ban jártunk a virágszigeten a Bóden-tónál, így van összehasonlítási alapom. Ez a mostani kert többszörös látványt nyújtott a virágszigetnek képest.

A negyedik napon átutaztunk észak-déli irányban Németországot, de mielőtt a szemünk elé kerültek volna a havas svájci hegycsúcsok kicsit nézelődtünk a Rajna legszebb szakaszán. Ez a rész maga a csoda.

Közben randevúnk volt a Loreley sziklánál, de a leányzó inkább leugrott a szikláról, így nekünk "csak" a pompás látvány maradt.

Az utolsó napon az első 5 órás (500 km-es) szakasz után következett Európa legnagyobb földalatti tava a Seegrotte, mely volt már gipszbánya, repülőgépgyár, filmforgatás (Három testőr) helyszíne, és most turisztikai látványosság. Óriási szerencsénkre kifogtunk egy magyar idegenvezetőt, így nem "magnóról" hallottuk a vezetést, hanem élőben, kérdésekkel fűszerezve. Bécestől pedig már csak egy ugrás volt kiinduló helyünk.

Ismét nagyon jó, családi hangulatban telt az utazás. Az egymás számára még ismeretlen útitársak hamar megtalálták a közös hangot, így jókedvvel, vidáman utaztunk 3800 km-t.

